

57. Lov om Ændringer i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri m. m. (Indenrigsminister *Knud Kristensen*). [A. Sp. 4603. — C. Sp. 1943 og 1987].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{4}$ (F. Sp. 2006). 1. Beh. $\frac{5}{4}$ (F. Sp. 2038). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Einer-Jensen, Chr. Christiansen, Dahl, Leonhard Hansen, Rasmus Hansen, J. Chr. Jensen, P. Mortensen, Valdemar Sørensen, Peder Clausager, Jensen-Broby [Formand], Hans Conrad Koefoed, Christiani, Kristen Amby [Sekretær], Skjerbæk og Gerda Mundt). Betænkning (B. Sp. 1819) afgivet $\frac{24}{6}$. (Ord-fører: Jensen-Broby). 2. Beh. $\frac{25}{6}$ (F. Sp. 2332). 3. Beh. $\frac{26}{6}$ (F. Sp. 2383). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{26}{6}$ (L. Sp. 1230). 2. Beh. $\frac{27}{6}$ (L. Sp. 1248). 3. Beh. $\frac{27}{6}$ (L. Sp. 1256). *Loven stadfæstet 30. Juni 1941.* (Lov-Tid. Nr. 283).

Som omtalt under foranstaaende Sag, var en Del af Bestemmelserne i Loven af 30. Maj 1940 om Ændring i Loven af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri, Bestemmelser, der kun havde Gyldighed til 1. April 1941, i Foraaret Genstand for Overvejelser i Indenrigsministeriet med Henblik paa Tilvejebringelse af mere varige Regler. Resultatet af Ministeriets Overvejelser fandt Udtryk dels i et Lovforslag om Støtte til Byggeri (Nr. 58), der bl. a. indeholdt Bestemmelser om Skattefritagelse, dels i Forslaget til nærværende Lov. Medens der efter Regeringens Opfattelse ikke var Anledning til at søge øgede Udlaansmidler stillet til Raadighed — af de $15\frac{1}{4}$ Mill. Kr., der i 1940—41 var til Raadighed for Boligbyggeri, iværksat af Kommuner og Boligforeninger, vilde der ikke blive Brug for mere end ca. 12 Millioner, og af de 8 Mill. Kr. til Parcel- og Rækkehusbyggeri var kun bevilget Laan til godt 2 Mill. Kr. —, ansaa man det af beskæftigelsesmæssige Hensyn for nødvendigt at *modvirke* en fuldstændig *Stagnation af Byggevirksomheden*. For saa vidt angaar det Boligbyggeri, der iværksættes af *Kommuner og Boligforeninger*, burde Bestræbelserne formentlig rettes imod at tilvejebringe et yderligere Byggeri paa en saadan økonomisk Basis, at Udleje kan finde Sted til Priser, der i hvert Fald ikke overstiger den Husleje, der pr. 1. September 1939 vilde være gældende i sociale Byggeforetagender, dersom disse var opført *efter beskedne Byggemaade* og alene udstyret med saadanne beskedne Installationer, som begrundes i praktiske og hygiejniske Krav. Med dette Maal for Øje aabnede Forslaget Adgang til Finansiering alene med Førsteprioritetslaan og Statslaan (se ndfr. Nr. 3), og der søgtes Hjemmel for Nedsættelse af Ydelsen af Statslaanet ud over, hvad der allerede var